

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 23 października 2015 r.

Poz. 2998

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P.II.4131.2.148.2015 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 22 października 2015 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) oraz art. 4 ust. 1, ust. 2 pkt 3 i art. 6r ust. 3, ust. 3b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminie (Dz. U. z 2013 r., poz. 1399 ze zm.).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

zapisu „wielolokalowymi do 5 lokali włącznie” zawartego w § 1 pkt 3 ppkt 1 i zapisu „powyżej 5 lokali” zawartego w § 1 pkt 3 ppkt 2 uchwały Rady Miejskiej w Oleszycach z dnia 24 września 2015 r. Nr XIV/78/2015 w sprawie zmiany Uchwały Nr XXVII/206/2012 Rady Miejskiej w Oleszycach z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Oleszyce .

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 września 2015 r. Rada Miejska w Oleszycach podjęła uchwałę Nr XIV/78/2015 w sprawie zmiany Uchwały Nr XXVII/206/2012 Rady Miejskiej w Oleszycach z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Oleszyce.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 2 października 2015r. Przeprowadzona przez organ nadzoru analiza wykazała, że zapisy przedmiotowej uchwały naruszają prawo, w związku, z czym w dniu 8 października 2015r. zostało wszczęte postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 40 ust. 1. o samorządzie gminnym, na podstawie upoważnień ustawowych, gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Takim aktem jest kontrolowana w niniejszej sprawie uchwała, która została podjęta na podstawie art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 u.c.p.g. Przepisy te zawierają ustawowe upoważnienia dla rady gminy do podjęcia uchwały w przedmiocie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie całej gminy. Uzupełnieniem przywołanej regulacji jest zapis ust. 2 tego artykuł gdzie zawarte zostały wymogi, które powinny być zawarte w regulaminie utrzymania czystości. Wśród tych niezbędnych wymogów regulaminu jest częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego (pkt 3). Rozwinięciem tych uregulowań w zakresie częstotliwości odbioru odpadów jest uchwała podejmowana w oparciu o regulację art. 6r ust. 3 i następne cyt. ustawy. Istotne znaczenie w tej kwestii odgrywa regulacja art. 6r ust. 3b gdzie wskazano, że dopuszcza się zróżnicowanie częstotliwości odbierania odpadów w szczególności w zależności od ilości wytwarzanych odpadów i ich rodzajów, z tym że w okresie od kwietnia do października częstotliwość odbierania zmieszanych odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne nie może być rzadsza niż raz na tydzień z budynków wielolokalowych i nie rzadsza niż raz na dwa tygodnie z zabudowy jednorodzinnej; w przypadku gmin wiejskich oraz części wiejskiej gmin miejsko-wiejskich częstotliwość odbierania zmieszanych odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne może być rzadsza.

Częstotliwość odbierania odpadów określona w ustawie jest najmniejsza, co oznacza, że gmina może przyjąć rozwiązania bardziej korzystne dla swoich mieszkańców i częściej odbierać takie odpady.

W ramach tego przepisu rada gminy władna jest jedynie do zróżnicowania częstotliwości odbierania odpadów mają na uwadze wymóg co do częstotliwości wprowadzonej przez ustawodawcę. Z żadnego przepisu prawa nie wynika bowiem upoważnienie dla rady gminy do wprowadzenia w ramach częstotliwości odbierania odpadów dodatkowej możliwości podziału w zakresie lokali wielolokalowych do 5 i powyżej jak to zostało uczynione w kwestionowanej uchwale. Tak przyjęte „zróżnicowanie” lokali wielolokalowych w uchwale nie mieści się zatem w granicach delegacji ustawowej przewidzianej w art. 4 ust. 2 pkt 3 i art. 6r ust. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminie.

Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego (np. rada gminy jako jej organ stanowiący) wydają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Jednocześnie zasada praworządności, wyrażona w art. 7 Konstytucji RP wymaga, żeby materia, regulowana wydanym aktem normatywnym, wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Wynika to również wprost z przepisów ustawy o samorządzie gminnym, a zwłaszcza z art. 40 tej ustawy, zgodnie z którym gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy na podstawie upoważnień ustawowych. Oznacza to, iż uchwały podejmowane przez radę gminy muszą nie tylko mieć umocowanie w obowiązujących przepisach prawa, ale też zapisy zawarte w uchwałach nie mogą przepisów tych naruszać

Podstawy stwierdzenia nieważności uchwały lub aktu organu gminy wyznaczone są przez przepisy ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zgodnie z art. 91 ust. 1 zdanie 1 u.s.g., uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Jak wywnioskować należy z treści art. 91 ust. 4 u.s.g., stwierdzenie nieważności aktu samorządu terytorialnego może nastąpić tylko w razie istotnego naruszenia prawa. Jako "istotne naruszenie prawa" będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu, przyjmuje się między innymi wydanie aktu z naruszeniem przepisów wyznaczających kompetencje do jego podejmowania, przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał, gdy na skutek tego naruszenia zapadła uchwała o innej treści, niż gdyby naruszenie nie wystąpiło, podejmowanie aktów bez podstawy lub z naruszeniem podstawy do ich podjęcia, a także przepisów prawa ustrojowego i przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię lub błędne zastosowanie (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 1996 r. sygn. SA/Gd327/95, OwSS 1996, Nr 3, poz. 90 czy z dnia 11 lutego 1998 r., sygn. II SA/Wr 1459/97, OwSS 1998, Nr 3, poz. 79).

Zdaniem organu nadzoru, biorąc pod uwagę związaną zasadą legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, należało dojść do przekonania, że istotne naruszenie prawa w rozpatrywanej sprawie wystąpiło, bowiem wydanie aktu prawa miejscowego z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego i wbrew jednoznacznej treści art. 4 ust. 2 pkt 3 i art. 6r ust. 3b u.c.p.g., musi zostać zakwalifikowane jako istotne naruszenie prawa.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4 A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania

**z up. WOJEWODY PODKARPACIEGO
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

Janusz Olech